

**ՀԱՄԱՌՕՏ ԵՒ ԲԱՂԳԱՏԱԿԱՆ ԱԿՆԱՐԿ
ՄԵՐ ԵՒ ՔՈՅՐ ԵԿԵՂԵՑԻՆԵՐՈՒ ՏՕՆՍՑՈՅՑԵՐՈՒՆ ՎՐԱՅ
ԵՒ ՍԱՂԻՄԱԿԱՆ ԱՒԱՆԳՈՒԹԻՒՆՆԵՐ**

Հագեղալուտեան յաջորդող հինգերորդ եռօրեանկի Հինգշաբթի օրը կը յիշատակուին մեր երէց Թարգմանիչները՝ Սահակ և Մեսրոպ (բանգուգական զոյգը)՝ Դուրեան Պատրիարքի սրամիտ որակաւոյնը։ Չննք գիտեր թէ ինչո՞ւ և ինչպէ՞ս հրամայուած այս տօնին նամար յատկացուած է Շարաթէն մարտի օր մը։ Ունի իր նախատօնակը, ինչպէս նաև Տօն Տօն զարկի մը քաջատրուութիւնը։ Մայր Հայրենիքի մէջ տօնը կը նանդիսաւորուի դէպի Օշական գիւղ՝ Ս. Մեսրոպի հանգստարանը կատարուած ուխտադնացութեամբ։ Երուսաղէմի մէջ ասանք այդ օր հագնանդիտ կը կատարուէր հայ մտքի շատասկաւոր մշակներու հոգիներուն համար, Ս. Մեսրոպ հայերէն տաւրու գիւտով Հայ Մշակոյթի հիմնադիրը ըլլալուն։

Շարաթ տօն է Մրոցն՝ Տրդատայ քաղաքին մերոյ և Աբխէն օիկնոցն և Խոսրովիդիսոյն։ Քրիստոնէութիւնը Հայաստանի մէջ պետական կրօնը հռչակող վեհապետին հետ իր տիկնոջն ու զբոլը յիշատակութիւնը հասկնալի է ինքնին։

Կիրակի տօն է Գիւթի Տփոյ Ս. Ասուածածնի։ Նկատելի է որ Կաթալիկներ, որոնց մօտ այնքան բազմաթիւ են Տիրաւոր նուիրուած տները, չունին այս ինչպէս նաև Գիւթ Գօուլայ տօնը։ Մինչ Յուններ, որոնք կը նշեն զայն 2/15 Յուլիան, ոչ մէկ հանդիսութիւն ունին հոս այդ օր։ Մերոնք, ինչպէս Սուրբ Կոստին նուիրուած միւս տներէ Ս. Աստուածածնայ Տաւրին մէջ, Տիրամօր Ս. Գերգմանին վրայ մատուցուած Ս. Պատարագով, ի ներկայութեան եպիսկոպոսով մը գլխաւորուած Միարանութեան և Փառանգաւոր գաղիներու։

Երկուշաբթի տօն է Կալիստրոսոսի եպիսկոպոսին և Բառասուցն և իճն վկայիցն և Ղուկիկիսնոսի Բահանային։ Կալիստրոսոսի յիշատակը Յայնք կը տօնեն Սեպտ. 27ին (10 Հոկտ.), իր ընկերներով միտախն։ Ղուկիկիսոս, զոր սմանք սխալմամբ կը գրեն Ղուկիանոս, քահանայ մըն է և ոչ թէ Քրիստոսի կողմ աչգով խոցող Հռոմէոյցի հարիւրագետը։

մեծ և պատուական երկուտասան կանթեղօք և եղին յիշատակ 'ի Ս. Վանս, և զի մի գուցէ վնասեակ կամ վաճառեցի յանխից արանց՝ փոփոգեցան թողուլ զայն յեկեղեցուջ Ս. Աճածնայ Գաղաքիս, որ մինչև ցայժմ կայ և մնայ։ Ունէին սոքա 'ի Ս. Վանս և 40 կանթեղարձաթեայ, որպէս ցուցանէ 81 անձանց ստորագրեալ գիր կոնդակին. բայց այժմ և ոչ մին երևի։ Ասին և արտ մի վասն իւղի կանթեղացա 200 գանձկանի. և եղին յիշատակ 'ի Ս. Վանս, որ է հանդէպ Մեծնաստանիս յարեմոյց կուէ՛ մերձ լուստաղբերն՝ որ ցարդ կայ և մնայ։ Յաւուրս

յայտոսիկ (ՌձԿԴ = 1715) հրդէն մեծ անկաւ 'ի քաղաքիս և զմեծ մասն կրպակաց Շուկային այրեցաւ 'ի 15 Փետրուար։ Յայժմ ամի եկն և կարկուտ սաստիկ և մեծամեծ 'ի 14 Յունիսի, և եւար զարտօրայս և զճառս 'ի բազում տեղիս։ Կեցեալ յԱթոռ Առաջնորդութեան Աստուածատրայ Արքեպս.ին թմփուկ կոչեցելոյ ամս իբրև 20 և ամիսս ինչ, և ժամանեալ զբաւ կենացն փոխեցաւ առ Քրիստոս և թաղեցաւ 'ի Ս. Մնաստանիս առաջի դրան մեծի եկեղեցույս, 'ի 14 Յուլիանի ՌձՀԱ (= 1722)։

(Շարունակելի՛ 8)

Երեքշաբթի տօն է Զուհարիայի մարգարեին: Երկու Զաքարիաներ գոյութիւն ունին: Մէկը մաս կը կազմէ Վերկոտաստն — կամ փաթր — մարգարէից խումբին, որուն կը պատկանէ շին կտակարանի գիրքերէն մին, իսկ միւսը հայրն է Յովհաննաս Մկրտչին, զոր Հրեայք սպաննեցին շինողէն Տանարին և սեղանայն, և զոր կոչուած է արդի Բարաքանոյ: Հարց կը ծագի թէ ո՞ր մէկն է յիշուալը: Եթէ առաջինն է, ինչ՞ու այս բացատրութիւնը, քանի որ մնացեալ միտասանէն ոչ մէկը — քացի Յովնանէն, իր բացառիկ հանգամանքին համար, այն ալ իբրև յիշատակութիւն միայն և ոչ իբրև սրբոց տօն — ունի իր առանձին յիշատակութիւնը, իսկ եթէ միւսն է, ա՛ն արդէն կը տեսուի վերափոխման հետ կազուած տօներու շարքին, Եզեկիէի և Եզր (Եզրաս) մարգարէներու հետ միասին:

Առաջին Զաքարիայի առանձին յիշատակութեան ճանդիպեցանք օտար Տօնացիներու մէջ:

Հինգշաբթի տօն է Եղիսի մարգարեին, Արժանաւար աշակերտը Եզրա մարգարէի, զոր այլ Եկեղեցիներ կը յիշատակեն 14 Յունիսին:

Շաբաթ տօն է Երկօսասն առաքելոց Բրիսոսի և Պոզոսի՝ երեմասաներոյ առաքելոյն: Մեր Եկեղեցին այնքան ըստ յարմարութեամբ է քարոզական աշխատանքը շինարարաց Առաքելոյն, որ զինք 12 առաքելներու կարգին է դասած, զայն անուններով 13րդ առաքելու: Օտարներ տանուելիզմը կը յիշատակեն 30 Յունիսին, Պետրոս և Պոզոս զլիսուար առաքելաց տօնի վաղորդայնին: Երևուողէ՞մի մէջ տանը ունի իր նախատեսակը՝ իսկ Սուրբ Պատարագը կը մատուցուի Մայր Տանարի Ս. Պոզոսի վերին մատրան մէջ:

Կէսօրէ յետոյ, ՎԱՐԵ և ուրիշներ ևս կ'իրգուի Առաքելաց յատուկ շինքն անցածը ըլլալով ամիսներէ ի վեր (և երբեմն առաջինը տարւոյն մէջ):

Կ'իրգուի Բարեկենդան և Վարդավառի պահոց, կը յաջորդեն էրեք պահաց օրեր: Շաբաթ Յիսուսակ և Ցապանակին հնոյ և Տօն նորոյս Ս. Եկեղեցւոյ: Միայն մենք

է որ ունինք այս տանը, որուն նախատեսակ ալ կը կատարենք Լոս Մայր Տանարին կից (հարուսկողմը, երեք դարեր առաջ յինտուս) Ս. Էլմիածին մատրան մէջ, ուր կը մատուցուի Ս. Պատարագը Շաբաթ առաւօտ, — Տապանակը Հրէից մեծագոյն սրբութիւնն էր, ուր Տանարանեայէն զտա կը պահուէին այլ սրբազան առակներ, իսկ Եկեղեցին, իբրև Բրիսոսոսի հարսը, կ'անձնաւորէ բովանդակ սրբութիւնը քրիստոնէական կրօնին: Յաջորդ օր Տաղաւար Տօն ըլլալուն, նաւակատիք է այդ օր:

ՎԱՐԴԱՎԱՐԱՆ (Այլակերպութիւն Կամ Պայծառակերպութիւն Տնան), Պօսած ենք այս մասին անգամանօրէն ՎՍԻՆՆՅԻ 1978 թուարկի Յուլիոս-Սեպտ. միացեալ թիւի մեր կմբարգիւնին մէջ: Բրիսոսոսէութեան մեծագոյն տօներէն մէկն է ան, զոր բոլոր այլ Եկեղեցիներ կը տօնակատարեն Օգոստոսի 6ին: (Արեւելեան Եկեղեցիներ զայն կը տօնեն Լոս Նոյն ամսոյ 19ին.) Ատեն մը մենք ալ նոյն օրը կը տօնէինք զայն, Բայց երբ ընդունեցինք Տաղաւար տօներու շրջանը, և ինչպէս որ Հոգեգալուստը Զատիկէն ետք շարաքներ ետք կը տեսուի, կարգադրուեցաւ որ Այլակերպութիւնն ալ տօնուի այս վերջիննէն ետք շարաքներ ետք (ընդունարողէն Յուլիոս ամսուն): Տօնին մեր մէջ ալ տօնուած Օգոստոսի 6ին տօնուելուն վերջաձեւաց փաստերէն մէկը կաւ զայ մեր Օրացոյցէն, ուր նոյն օրուն գիծաց կը կարդանք. ՎՍԻԿՔ Աւելեաց ամսոյ և տարեւոյս Բուն Քուականին Հայոցալ Ակնարկութիւնը նաւասարգական տօներուն է, զոր մեր հեթանոս նախահայրերը կը տօնախմբէին ժողովրդային մեծ խանդուղատութեամբ և որմէ մնացած է ներկայ յիւ. Վարդավառի տօնին իրար վրայ լուր սրակնու սովորութիւնը: Հին անգուրքութիւն մը սակայն կ'ընէ թէ Այլակերպութիւնը պատանած է մեր Տիրոջ խաչելու:

Թեմնն քառասուն օրեր առաջ: Հայ Երուսաղէմը պահած է այս աւանդութիւնը Արտաքստան կիրակիին երգելով Այլաս կերպութեան շարականներ: Իսկ Հատինք Մեծ Պանոց երկրորդ կիրակին նուիրած են մեծ այդ դէպքի յիշատակին: Տօնին դէպի ամառ տեղափոխուածը կ'երեւի թէ եղած է տւելի ուշ, որուած ըլլալով որ այդպիսի կարեւոր և ցնծաւթիք տօն մը դժուար է հաշտեցնել Մեծ Պանոց միջնաւորին հետ, ուր խոհուածի, զղջուածի ու ապաշաւի խորհուրդն է տիրական: Ուստի տօնը փոխադրուեցաւ փոխանակ խաչելութեան դէպքէն (Աւագ Ուրբաթ)՝ Վերացման Մ. Խաչի տօնէն (14 Սեպտ.) քառասուն օրեր առաջ, այսինքն Օգոստ. 6ին, ինչպէս կը վկայէ մեր Յայտմաւուրքը:

Վարդավաւր Սուրբ Աթոռոյս համար ունի բացառիկ նշանակութիւն, քանզի, ըստ աւանդութեան, Ս. Յակոբոս Տեառնեղբայր անաքեալ այս տօնին է որ բարձրացած է Աթոռ, իբրև առաջին Պատրիարքը Երուսաղէմի: Այդ պատճառաւ, Շարաթ օր կը զարդարուի Տեառնեղբոր Աթոռը, իսկ ատեն մը սովորութիւն կար նր կէտօրէ ետեք, Ս. Աթոռոյս Գահակալը շարժափառուով մուտք դարձէ Մայր Տաճար, ուր նախատեսակէն ետք կը կատարուի մասնաւոր արարողութիւն (Շնորհաբանութիւն և կցորդ շարականներու երգեցողութիւն, յարե՛նաման Դաւթի և Յակոբայ Խօսի նախօրեակին): Բետոյ Պատրիարքարան կը բարձրանան Ս. Աթոռոյ շարականի երգեցողութեամբ: Իրիկնադէմին ճեկեցցէ՛ձի և Հսկիման կարգեր կը կոտարուին, իսկ կիրակի անաւառ հանդիսաւոր Ս. Պատարագ կը մատուցուի Մայր Տաճարի Աւագ Սեղանին վրայ: Ատեն կար, որ երեկոյեան ժամերգութեան աւարտին կատարուէր ընթերցումը Ս. Եղիշէ Վարդապետի Այլակերպութեան ճառին:

Ընդհանրացած սովորութիւն մըն է Ս Աթոռոյս մէջ այդ օր կատարել քանանայական ձեռնադրութիւն, թէև կարգ մը տեղեր Հոգեպաշտութեան տւելի արմար նկատուած է, Ս. Հոգեւոյն հեղմամբ ստացուած և ձեռնադրութեամբ ստացուած շնորհներուն յարակցութեան կամ հանգիստութեան համար, բայց Այլակերպութեան

խորհուրդն ալ գիբաւ կը ներդաշնակուի Ձեռնադրութեան խորհուրդին հետ, որ ենթական հոգեպէս այլակերպելու աւերթ ու շնորհ է միանգամայն: Թոյ թէ ընծայեալները ընդհանրապէս ուսանողներ ըլլալուն, կատարած չեն ըլլար գեռ իրենց աւարտական քննութիւնները Հոգեպաշտեան տօնին:

Արեւելեան Եկեղեցիներէն մէկ քանին (Յայն — Օրթոտոքս թէ կաթոլիկ — և Ասորի) այս տօնին կը կատարեն Խաղողի օրհնութիւն: Յայնք զայն կը կատարեն Գեթսեմանիի Ս. Աստուածածնայ Տաճարէն ներս, յետ շարժափառուով մուտքի և եւրոպայական Պատարագի, բայց անոնց արարողութիւնը հազիւ քանի մը նախադասութիւն կը բաղկանայ:

Այլակերպութեան վայրը քրիստոնէութեան վաղեմի դարերէն սկսեալ նկատուած է Թարթր լեռը, Գուլիլիոյ նահանգին մէջ, ոչ շատ հեռու Նազարէթէն, Թէ՛ Հատիններ և Թէ՛ Յայնի փառաւոր օրբարաններ ունին լեռան կատարին, ուր 6 և 19 Օգոստոսին կը կատարուին մեծաշուք հանդիսութիւններ: Բաց աստի, տեղաւայ Տրանսիսկեաններու Մայր Տաճարն ալ կատարուած է Այլակերպութեան անունով և Աւագ Սեղանին ետին կ'երեւի Այլակերպութեան ձեռնադիր նկարը:

Վարդավաւր Յունաց մօտ Ս. Կոյսի Վերափոխման պահաց մէջ ինչպիսիւն, նաւակատիք կը բռնեն այդ օր, նախընտրելով ձուկի գործածութիւնը:

Տօնը մեր մօտ ունի եռօրեայ աեղութիւն: Իբրև Տաղաւար Տօն, Երկուշաբթին նուիրուած է Մեռելոց յիշատակին: Հինգշաբթի տօն է Ծայտեայ մտղաւ բիլին: Հին Ուխտի մեծազոյն մարգարէութեան գրքին հեղինակն է Ծայտի, Վայածակնամաքուրը որսկուած մարգարէն, որուն ընթերցումները ամենէն յաճախակի կերպով կը կարդացուին մեր Եկեղեցւոյ մէջ: Հատիններ 6 Յուլիոսին կը յիշատակեն զայն, իսկ Յոյներ՝ 9/22 Մայիսին: Մեծ այս մարգարէին ասոնով մեր մօտ կը փակուի երկար շարքը Ս Զատիկի հետ կապուած տօներուն:

(Յար.՝ 9) Գ. ձ.